

# Çocuğa Mektuplar Söyle Be Çocuk

– AZİZ REMZİ · 10 Ocak 2020

Bu mektubu çocukluğumdan kalma anılarım ve hislerimle yazıyorum. Bunları anlaman için değil ağlaman için yazıyorum ey çocuk!

Çünkü, ağlayabilenler, anlayabilenlerdir.

Gözyaşı hele de tefekkürden ve merhametten akıyorsa şifadır etrafına.

Sen gülenlerden kork be çocuk.

Hele de yerli yersiz yüzüne gülenlerden.

Şeytandan kaçır gibi kaç onlardan. Git yalnızlığına ve onu yaratana sığın.

Mutluluklar, sevgiler pazarlarda alınan satılan meta şimdilerde. Doğallık, sadelik, iyi niyet geçer akçe olmaktan çıktı. Gözyaşları, gülüşler, yürekler kaskatı kesildi. Kimse kimseyi menfaatsiz aramıyor, sormuyor. Sevmenin karşılığı, o an ki ihtiyaca göre değişiyor. Neyi arzuluyor, istiyorsak ona ulaşma adına seviyor gibi görünüyoruz. Yoksa, anında kalın duvarlar örüyoruz karşımızdakine. Kimse kimsenin gözyaşına aldırış bile etmiyor.

Güzellikler, parayla alınıp satılıyor artık! Makamlar büyüyor, zenginlik artıyor ancak beyinler ve paylaşımlar küçülüyor.

Çoğumuzun geliştirip şişirdiği yer cebimiz ve midelerimiz. Yetimin, yoksulun hakkına tecavüz sıradan olay. Gözlerde güneşin ışıltısı, vicdanlarda doğruluğun, dürüstlüğün parıltısı kalmadı çocuğum.

Yürekler gibi gözler de kirlendi. Saflığımızı, sevinçlerimizi, paylaşımımızı her atılan bir gökdelenin temeli altına gömdük. Alnımız yerine gökdelenler dik, yüzümüz yerine cepheleri pak artık. Yazılarımız, şiirlerimiz, kitaplarımız baskı(n) kurbanı. İnsanlığımızı, alıp götürdüler bizden uzaklara...

Toprağımız da kirlendi tıpkı gökyüzümüz gibi. Puslu ve asitli bakıyor uzaktan uzaktan...

Ne ekersek hormon saçıyoruz portlak portlak. İlaçladığımız toprağın verdiklerini ilaçla diri tutmaya çalışıyoruz. Sonra, bedenimizde kanser kanser ögütüyoruz onları.

Ya ruhlarımıza ne oldu? Çok değil az zaman öncesine kadar munistik, incedik biz. Yaptığımız camilerin, imaretlerin her bir köşesine hayvanlara bile yem ve su içme yerleri yapardık. Göçmen kuşlar bile mutlulukla göçerdi diyarımıza.

Ya Őimdi ocuęum ya Őimdi, ruhsuzluk, Őuursuzluk, bananecilik birer sektör artık!

Erdemin, faziletin, sevginin ve dostluğun rrmŐlęnn kokusu burunlarımızın direğini neden sızlatmaz?

Neden, bu kokuyu sineye çekeriz bilmem? Halbu ki, sevmek ama herŐeyi sevmek ne kadar kolaydır. Kin, nefret ve düŐmanlıkla nereye varacak dünyamız ocuk söyle?

Yitik bir parayı,ya da eŐyayı sahibine vermek için karakola gidenler, baŐ sayfalarda haber oluyor artık!

O kadar kaybettik ki öz değerlerimizi ; arada bir hatırlayana ya salak, ya da enayi yaftasını asıyoruz saniyesinde.

Evet, ocuęum sen bari böyle olma! Kimseleri bilip bilmeden yargılama, komŐuna iftira etme, yalancı sahitlik yapma, anana, babana, bacına, kardeŐine hele hele vatanına asla kurŐun sıkma.

Bunlar, sevmeyi bilmezler ocuk?

O yüzden sen ve dięer çocuklar doyuncaya kadar yiyemez, kanayana kadar su iemezsiniz.

Oyun oynayacağınız alanlar rantiyeci tarlası artık!

YeŐillik denince dolar akla geliyor beyni kf yeŐili adamlarda.

Çünkü, "Hep bana, Rabbena" diye diye, Rabbimizin emirlerine uzak kaldık. "KomŐusu açken, tok yatan bizden değildir" diyen Gllerin Efendis'i'ne, İki Cihan Server'ine,Habibi Kibriya'ya çok uzağız.Bir yaklaŐabilsek ona,neler neler olacak ocuk.

Namaz kılariken,sırtına çıkan torunları, Hasan ve Hüseyin'i hatırla.Onlar, inene kadar, alnını secdeden kaldırmayan o güzeller güzeli Peygamberimizi neden unuturuz ocuk?

Bilirim, Őu an a çocuklar doymasın diye, binbir çaba harcayanlar. Göstermelik bir iki kampanya yaparak seni hor ve hakir kullanırlar. Saę eliyle verir sol eliyle alırlar. Sen de verdiğin pozla kalırsın ocuk.

Yoksulluęunu bil ama hor grlmene izin verme. Yoksulluęunu, kr bıçak gibi taŐı yüzünde, lakin asla yalvarma onlara.

Masum yüzün utanmasın o kansızlara karŐı.

Ah ocuk! senin her açken aldığın nefeste utanır toprak ve gökyüzü. Hakkına riayet etmeyenlere isyan ile bakarlar. Topraęa bastığın çıplak ayağına ram olmak ister karıncalar. Bir tek onlar kaldı seni ayak izinden tanıyan. Zamansız aan icekler senin ağlamana dayanamaz da solarlar birer birer.

Yüreğın kabardığın da gökyüzü celallenir,dağların göğsü kabarrır.

Bir tek onlar bilirler senin masumluğunu çocuk. Boynundan asılan masumuyetine bir tek güneş çarpar parıl parıl.

Her iç çekişinde içleri kararır kuşların, dünyanın bütün çiçekleri yas tutar senin gözyaşınla...

Çocuklar doymasın diye paylaştıkları binlerce varlığın,ebedi olacağını sanan gafiller...Bilin ki,kefenin cebi yok!!!... Onlar, birer emanet göresin.Göresin de kendine gelesin. Yetimin, öksüzün, fakir fukara, yarı çıplak çocuğın hakkını vereceksin; Ama er ama geç vereceksinnnn...unutmaaa!!

Sen de onları unutma ey çocuk!

Selim Adım